

متن پرسش

محیی الدین ابن عربی در کتاب فتوحات مکیه - خود را مستغنی از شناخت امام زمان می داند - و خدا را عین همه اشیا معرفی می کند - و ولایت ظاهر و باطنی برای افرادی چون معاویه و متوکل قائل است - و به خود اجازه می دهد از انبیاء امتحان توحید بگیرد و همه را مردود بداند - و در عالم کشف شهود شیعه را به صورت خنزیر ببیند و غیر اینها از مزخرفات. حال سوالم این است که شما چطور می گوئید که باید عرفان يك چنین شخصیتی را وارد مراکز آموزشی خود کنیم؟ و امام خمینی چرا باید مروج مکتب این شخص باشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: زبان عرفان، زبان خاصی است. امثال امام خمینی و علامه طباطبایی «رضوان الله تعالی علیهما» چون زبان عرفان و عرفا را متوجه اند و می دانند به کجا اشاره دارند، این طور که شما می فرمایید از سخنان محی الدین برداشت نمی کنند! و برعکس، معتقدند معارفی که محی الدین مطرح می کند بسیار به آموزه های شیعه نزدیک است. موفق باشید